

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ในปัจจุบัน โลกเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมากขึ้นควบคู่กับความสำคัญของไอซีที ทั้งสองสิ่งนี้นับเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อโลกในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศถือเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยพัฒนาประเทศทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการท่องเที่ยว ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการศึกษา ในสังคมไทยภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุด เนื่องจากเศรษฐกิจมีการเติบโตอย่างมั่นคงและก้าวไกล มีการค้าและการลงทุนระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไทย และกับประเทศต่าง ๆ ในทุกทวีปทวีมูลค่าอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 : คำนำ) ในขณะเดียวกันสาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีบทบาทด้านเศรษฐกิจของโลก ภายหลังจากการปฏิรูปเศรษฐกิจ โดยเปิดให้มีการค้าขายกับนานาอารยประเทศจึงทำให้มีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วจากความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนส่งผลให้เกิดความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว มีนักธุรกิจมาลงทุน และนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาเที่ยวประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ภาษาจีนกลางในการติดต่อสื่อสาร จึงส่งผลให้การเรียนภาษาจีนได้รับความนิยมและมีผู้สนใจเรียนเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ภาษาจีนยังเป็นหนึ่งในห้าภาษาหลักขององค์การสหประชาชาติจึงเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเพิ่มความสำคัญของภาษาจีน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2556 : 3)

ในเรื่องของการเรียนการสอนภาษาจีน กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงได้ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงมหาวิทยาลัย และสนับสนุนการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีความทันสมัยเพื่อรองรับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงจัดให้อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภายใต้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยกำหนดภาษาจีนเป็นสาระการเรียนรู้ทางเลือกให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาตามความเหมาะสม (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551 : 17 - 18)

สำหรับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 รายวิชาภาษาจีน มีจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนภาษาจีน คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และแสดงออก สามารถใช้ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจ

เรื่องราวและวัฒนธรรมจีน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2556 : 3) จากเหตุผลข้างต้นจะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายหลักของการเรียนการสอนภาษาจีน คือ เพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ในแต่ละภาษานั้น พื้นฐานความรู้เบื้องต้นคือการอ่านออกเสียงหากผู้เรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องและชัดเจน ก็จะส่งผลทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจจนเกิดการสื่อสารผิดพลาด แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 118 - 119) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการสร้างพื้นฐานด้านการอ่านนั้น ควรเน้นการอ่านออกเสียงคำ เพื่อช่วยในการสร้างการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกัน เบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์ (2558 : 3) กล่าวว่า เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้และความเข้าใจพื้นฐานของภาษาจีนนั้น ควรเริ่มจากการเรียน พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ รวมถึงวิธีการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน การเรียนรู้ระบบเสียง ได้ดีหรือไม่ ย่อมส่งผลต่อการเรียนในระบบไวยากรณ์และระบบคำศัพท์ การเรียนรู้พื้นฐานของ ระบบเสียงภาษาจีน สำหรับผู้เรียนต่างชาติดีการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ถือเป็น ส่วนประกอบที่สำคัญ ซึ่งจะอ่านออกเสียงให้ถูกต้องและชัดเจนไม่ใช่เรื่องง่าย หากออกเสียงผิด การสื่อสารก็จะยากมากขึ้นส่งผลให้การสื่อความหมายผิดเพี้ยนไป การเรียนระบบเสียงภาษาจีนให้ ถูกต้องและชัดเจนมีความจำเป็นอย่างมาก อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถนำไปต่อยอดในการเรียนภาษาจีน ด้วยตนเองได้อีกด้วย (เบญจอาภา พิเศษสกุลวงศ์. 2558 : 3)

จากผลการวิจัยของนักวิชาการสะท้อนให้เห็นปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีน ในประเทศไทย โดยปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาจีนมีปัญหามาก จากงานวิจัยของ พิชิต พิมโคตร (2560 : 2) พบว่า ผู้เรียนชาวไทยส่วนใหญ่มีอุปสรรคทางด้านการอ่านออกเสียง สัทอักษรภาษาจีนกลาง และเสียงพยัญชนะที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นเสียงที่มีปัญหามากที่สุดคือ z, c, s, zh, ch, sh, r นับเป็นเสียงที่ค่อนข้างสร้างความสับสนแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ตฤณนุสรณ์ สุภา และนิ เสวียง (2560 : 112) พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาล้ำคลึงกัน คือ ปัญหา ด้านการอ่านออกเสียงของพยัญชนะกลุ่มเสียงเสียดแทรก ได้แก่ zh, ch, sh, z, c, s, r เป็นเสียงที่ ผู้เรียนอ่านออกเสียงผิดบ่อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชะเอม สังกสิแก้ว (2562 : 379) พบว่า การสอนการออกเสียง zh ch sh r ซึ่งเป็นเสียงม้วนลิ้นที่ผู้เรียนชาวไทยมักออกเสียงไม่ได้หรือ ออกเสียงได้ไม่ชัดเจน นอกจากปัญหาเรื่องของการอ่านออกเสียงพยัญชนะแล้ว วณิชชา สุทธิวงศ์ (2561 : 4) ได้กล่าวถึง ปัญหาในการเรียนออกเสียงเสียงสระ ปัญหาของผู้เรียนไม่สามารถอ่านออก เสียงสระเดี่ยว ü (อู+อี) และสระประสม iong (อี+อง) ได้ เนื่องจากสระทั้งสองไม่มีในสระภาษาไทย

สำนักงานเลขาธิการ สภากาชาดมีความต้องการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ในประเทศไทยได้มอบหมายให้ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดำเนินการ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน พบว่า ปัญหาโดยรวมของการจัดการเรียนรู้ ภาษาจีนมีทั้งหมด 6 ด้าน มีเพียงด้านเดียวที่มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านผู้เรียน โดยปัญหาเรื่องเจตคติ

เกี่ยวกับภาษาจีนเป็นปัญหาที่พบมากในหลายโรงเรียน ซึ่งสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น ผู้เรียนคิดว่าไม่สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ไม่มีเป้าหมายว่าเรียนภาษาจีนไปเพื่ออะไร รู้สึกว่าภาษาจีนยากเกินไป ไม่มีสื่อการสอนที่น่าสนใจ จำนวนชั่วโมงน้อยทำให้เรียนไม่ต่อเนื่อง และขาดสภาพแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาจีนที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและได้ใช้ภาษาจีน (ศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559 : 112) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาจีน

การจัดการเรียนรู้ภาษาจีนของประเทศไทยที่ผ่านมาพบว่าบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีนมีจำนวนน้อย สื่อการสอนต่าง ๆ เช่น วิดีโอ หนังสือ ตำรา อุปกรณ์ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีจำนวนไม่เพียงพอ ขาดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการสอน และขาดวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาจีนอยู่ในระดับต่ำและไม่สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ขณะเดียวกัน ธนัชพร นามวัฒน์ และกมลทิพย์ รักเกียรติยศ (2563 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาการขาดแคลนสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน โดยสภาพปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากสื่อที่ใช้ในการเรียน ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน ขาดความน่าสนใจต่อเนื้อหาที่เรียน ซึ่งมีความสอดคล้องกับศูนย์จีนศึกษา สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2559 : 10) โดยสรุปปัญหาและอุปสรรคด้านสื่อไว้ว่า ปัญหาที่เด่นชัดและคล้ายคลึงกันคือปัญหาสื่อการสอนที่ไม่เพียงพอหรือขาดแคลน และปัญหารองลงมาคือปัญหาของเนื้อหาของตำราเรียนที่ขาดความเชื่อมโยงกัน และจากงานวิจัยการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดยะลา วรากร แซ่พูน และคณะ (2560 : 134) พบว่า หนึ่งในปัญหาที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาจีนมาจากด้านสื่อการเรียนการสอน ผู้สอนนำสื่อมาใช้ในการเรียนการสอนน้อย และยังขาด สื่อเทคโนโลยีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ด้านภาษานั้นผู้สอนจะต้องใช้วิธีสอนที่มีประสิทธิภาพโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สื่อการสอนถือเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ สายสุดา หลังแดง (2560 : 24) กล่าวว่า การนำเกมมาประกอบการจัดการเรียนการสอนหรือการใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ลดความเครียดให้กับผู้เรียน ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับทศนา แคมมณี (2563 : 368) กล่าวว่า วิธีการสอนโดยใช้เกมถือเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน ทำให้การเรียนรู้นั้นมีความหมายและคงทนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับลี (Lee, 1995 : 35) กล่าวว่า วิธีการสอนโดยใช้เกมนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แล้วยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความกระตือรือร้น ก่อให้เกิดแรงจูงใจ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรม

ร่วมกัน อีกทั้งยังช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนรู้จักการตัดสินใจและแก้ปัญหา และการสอนโดยใช้เกมยังสามารถพัฒนาทักษะ ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น (อัจฉรา ชิวพันธ์. 2554 : 4) ซึ่งสอดคล้องกับวรารักษ์ ศรีทอง (2563 : 33) กล่าวว่า เกมการศึกษาเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถด้านการเรียนรู้ของเด็กผ่านการเล่น เกมโดยเกมแต่ละเกมสามารถสร้างทักษะด้านความคิด การแก้ปัญหา การใช้เหตุผลของเด็กได้ ทำให้เด็กได้รับการพัฒนาทางด้านสติปัญญาการเรียนรู้ผ่านกระบวนการเล่นเกมการศึกษา จะเห็นว่า เกมการศึกษาถือว่าเป็นอีกหนึ่งสื่อที่มีความสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก ในเจนเนอเรชันแอลฟา ชนันภรณ์ อารีกุล (2562 : 280) กล่าวว่า เจนเนอเรชันแอลฟาเป็นคนที่มีลักษณะชอบความรวดเร็ว อดทนต่อการรอคอยได้ไม่นานและมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การเล่นเกมก็มีข้อดี เพราะช่วยสร้างทักษะในการใช้สมอง รู้จักวางกลยุทธ์การวิเคราะห์คู่แข่งและทีมเวิร์คได้ (Marketingoops. 2018 : Unpage)

นอกจากเกมการศึกษาในข้างต้นที่กล่าวมานั้น ยังมีแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาจีนได้ คือ วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งเป็นรูปแบบของการเรียนภาษาโดยผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการอ่านออกเสียงของพยัญชนะ และสระ ปุณยวัจน์ วรรณคาม (2564 : 10) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ คือ การสอนออกเสียงโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร เป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ และสามารถเชื่อมโยงการอ่านออกเสียงได้ สอดคล้องกับดาวานิน ไทยศิลา (2562 : 46) ได้กล่าวว่า โฟนิกส์เป็นเรื่องของการนำหลักการหรือแนวทางเรื่องเสียงในภาษามาจัดรูปแบบในการเรียนการสอนของภาษาที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงตัวอักษรนั้น ๆ ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการวิเคราะห์เสียงพยัญชนะ สระ หรือตัวสะกดที่ประกอบกันขึ้นมาเป็นคำ และแปลงเสียงออกมาได้อย่างถูกต้อง เช่นเดียวกับ ณัฐนันท์ นิเวศน์การ (2560 : 9) กล่าวว่า โฟนิกส์เป็นการสอนออกเสียงโดยเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนแปลงเสียงพยัญชนะและสระได้อย่างถูกต้องตามตัวอักษรซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียงนั้น ๆ โฟนิกส์จึงเป็นวิธีการสอนอ่านออกเสียงของพยัญชนะและสระในภาษา โดยแต่ละตัวมีเสียงเฉพาะการอ่านออกเสียงของผู้เรียนจะต้องศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและรูปร่างของตัวอักษร และศึกษาจนผู้เรียนสามารถออกเสียงได้ (อัยวัฒน์ ม่วงเสาร์. 2561 : 34) รวมถึงแลพ และฟลัด (Lapp and Flood. 1992 : 8 - 17) กล่าวว่า การสอนแบบโฟนิกส์เป็นการส่งเสริมความสามารถที่ทำให้ผู้เรียนแยกแยะหน่วยเสียงได้ สามารถนำความรู้ที่ได้รับเกี่ยวกับการกำเนิดเสียง และเชื่อมโยงหน่วยเสียงเพื่อนำไปวิเคราะห์เมื่ออ่านคำศัพท์ที่พบเจอใหม่ ๆ และจากงานวิจัยของ อัยวัฒน์ ม่วงเสาร์ (2561 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ประกอบแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีน

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงพยัญชนะภาษาจีนสูงกว่า ก่อนได้รับการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เป็นหนึ่งในวิธีการสอนที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาการอ่านออกเสียงของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน ออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาจีน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนาเกมการศึกษาร่วมกับการสอน แบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ พื้นฐานภาษาจีนให้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของเกมการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีนก่อนและหลังเรียนด้วยเกมการศึกษาร่วมกับการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้เกมการศึกษาร่วมกับการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียง สัทอักษรจีน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงภาษาจีนของผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับสัทอักษรจีน โดยประกอบด้วย พยัญชนะ สระ และหลักการอ่าน ที่ถูกต้อง นำไปสู่การแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพในอนาคต และเป็นแนวทาง สำหรับครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) หรือผู้ที่สนใจเพื่อให้เกิดประโยชน์ ต่อผู้เรียน

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขนาดกลาง ในจังหวัดจันทบุรี จำนวน 10 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 1,520 คน โรงเรียนที่เปิดสอนรายวิชา ภาษาจีน จำนวน 7 โรงเรียน มีนักเรียนจำนวน 1,047 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขลุงรัชดาภิเษก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรต้น คือ

1. เกมการศึกษาร่วมกับการสอนแบบโฟนิกส์

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. การอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน
2. เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในเกมการศึกษา เป็นเนื้อหาในรายวิชา จ21201 ภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 หน่วยกิต 0.5 จำนวน 3 หน่วย ประกอบด้วย

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 你好! (สวัสดี)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 你真好! (เธอดีมาก ๆ)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 五个香蕉 (กล้วย 5)

นิยามศัพท์เฉพาะ

เกมการศึกษา หมายถึง เครื่องมือหรือนวัตกรรมการศึกษา เป็นกิจกรรมการเล่นที่ผู้สอน ออกแบบ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนเล่นโดยมีกฎ กติกาหรือข้อตกลง ร่วมกันเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาสติปัญญา การคิดอย่างเป็นระบบ และเกิด ความสนุกสนานขณะที่เรียนรู้ สามารถเล่นคนเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งองค์ประกอบของ เกมการศึกษามี 7 องค์ประกอบ คือ ชื่อเกม จุดมุ่งหมาย ระดับ เวลา อุปกรณ์ และรูปแบบขั้นตอน ในการเล่นเกม โดยใช้เนื้อหาพื้นฐานของการเรียนภาษาจีนจากหน่วยการเรียนรู้ 3 หน่วยการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เกมการศึกษา จำนวน 8 เกม ประกอบด้วย

เกมที่ 1 เกมคู่กันอยู่ไหน

เกมที่ 2 เกมเอ็กซ์โอ

เกมที่ 3 เกมตกปลาหาเสียง

เกมที่ 4 เกมวัดดวง

เกมที่ 5 เกมชูคำออกเสียง

เกมที่ 6 เกมไอ้หน้อยอ่าน

เกมที่ 7 เกมถอดรหัสลับพินอิน

เกมที่ 8 เกมโยนบอลเลือกคำ

การสอนแบบโฟนิกส์ หมายถึง วิธีการสอนออกเสียงพยัญชนะ และสระ โดยมีหน่วยของเสียงที่ซ่อนอยู่ในแต่ละตัวอักษร มีหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ชัดเจนผู้เรียนสามารถนำมาประสมกันเพื่อก่อเสียงหรือแปรเสียงออกมาเป็นคำได้ ซึ่งเป็นรากฐานที่ดีในด้านการอ่านช่วยให้ผู้เรียนสื่อความหมายออกมาได้ และเทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์ ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม (Warm Up) ปรับและเตรียมผู้เรียนให้พร้อมกับการเรียน โดยใช้กิจกรรมสนุกสนานเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับบทเรียน

ขั้นที่ 2 นำเสนอเนื้อหา (Presentation) ผู้เรียนรับการอธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของคำศัพท์ เช่น พยัญชนะ และสระ เรียนรู้ถึงหลักการและวิธีการออกเสียงของแต่ละตัว

ขั้นที่ 3 ฝึกปฏิบัติ (Practice) ผู้เรียนฝึกออกเสียงตามหลักของสัทอักษรจีน เริ่มจากออกเสียงพยัญชนะ และสระแต่ละตัว ออกเสียงเป็นคำ และประโยค จากนั้นทำกิจกรรมผ่านการเล่น เกมการศึกษาที่ผู้สอนสร้างขึ้น โดยเนื้อหาในเกมการศึกษาเกี่ยวกับการออกเสียงของพยัญชนะ และสระ

ขั้นที่ 4 นำไปใช้ (Production) ผู้เรียนต้องแสดงออกทางภาษา ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนต้องนำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ฝึกฝนตนเอง

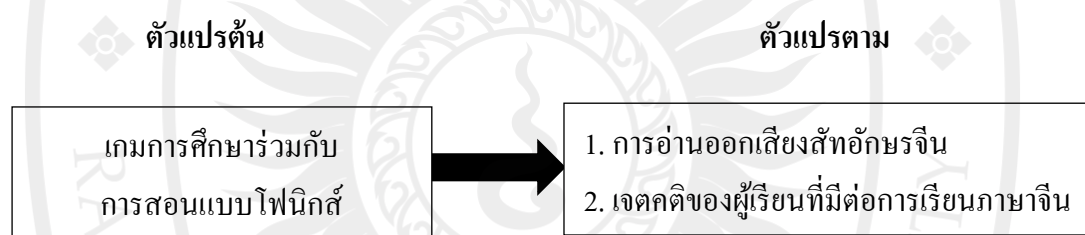
การอ่านออกเสียงสัทอักษรจีน หมายถึง การถ่ายทอดรูปแบบของอักษรโรมัน หรือพินอิน จากการแปลงเสียงอ่านออกมาผ่านทางช่องปากเป็นถ้อยคำที่ชัดเจนและถูกต้อง ขณะอ่านออกเสียงมีส่วนช่วยให้จดจำศัพท์ได้ และหากจำสัทอักษรจีนได้ก็จะช่วยในการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีนให้ถูกต้องตามมาตรฐานง่ายยิ่งขึ้น โดยองค์ประกอบในการอ่านออกเสียงสัทอักษรจีนประกอบด้วย พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ซึ่งงานวิจัยเล่มนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาเกมการศึกษาร่วมกับการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียง โดยผู้วิจัยเลือกเนื้อหาเพียงแค่ 3 องค์ประกอบคือ พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ซึ่งสามารถวัดผลได้โดยแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาจีนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วัดการอ่านออกเสียงคำศัพท์อักษรจีน จำนวน 15 คำ 15 คะแนน

ตอนที่ 2 วัดการอ่านออกเสียงประโยคศัพท์อักษรจีน จำนวน 5 ประโยค 5 คะแนน

เจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาจีน หมายถึง ความรู้สึก ความเชื่อ ความคิดเห็น ที่แสดงออกต่อการเรียนภาษาจีน ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ในจิตใจสามารถแสดงออกได้ ทั้งทางบวกและทางลบ หากเป็นทางบวกพฤติกรรมจะตอบสนองในลักษณะชอบ สนใจ และมีความสุขเมื่อได้เรียนภาษาจีน แต่หากเป็นทางลบพฤติกรรมจะตอบสนองในลักษณะไม่ชอบ ไม่สนใจ และไม่ใฝ่ที่จะเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งสามารถวัดผลได้โดยแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย ข้อคำถามเชิงบวกและเชิงลบ จำนวน 20 ข้อ มีมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

นักเรียนที่เรียนภาษาจีน ด้วยเกมการศึกษา ร่วมกับการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงคำศัพท์อักษรจีน มีการอ่านออกเสียงภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน